

**MÚSICA
ANTIGA**

30 DE JUNY
SALA 2 ORIOL MARTORELL
FESTIVAL BACHCELONA

PROGRAMA DE MÀ

JOHANN SEBASTIAN BACH
(Eisenach, Alemanya 1685 – Leipzig 1750)

CANTATA MEINE SEEL ERHEBT DEN HERREN, BWV 10

(20)

Cor: Meine Seel erhebt den Herren
Ària (soprano): Herr, der du stark und mächtig bist
Recitatiu (tenor): Des Höchsten Güt und Treu
Ària (baix): Gewaltige stößt Gott vom Stuhl
Ària (duet de contralt i tenor) i coral: Er denket der Barmherzigkeit
Recitatiu (tenor): Was Gott den Vätern alter Zeiten
Coral: Lob und Preis sei Gott dem Vater und dem Sohn

CANTATA MEINE SEELE RÜHMT UND PREIST DE BWV 189

Ària (tenor): Meine Seele rühmt und preist

(7)

CANTATA HERZ UND MUND UND TAT UND LEBEN, BWV 147

(32)

Primera Part:

Cor: *Herz und Mund und Tat und Leben*

Recitatiu (tenor): *Gebenedeiter Mund!*

Ària (contralt): *Schäme dich, o Seele, nicht*

Recitatiu (baix): *Verstockung kann Gewaltige verblenden*

Ària (soprano): *Bereite dir, Jesu, noch itzo die Bahn*

Coral: *Wohl mir, dass ich Jesum habe*

Segona Part:

Ària (tenor): *Hilf, Jesu, hilf, dass ich auch dich bekenne*

Recitatiu (contralt): *Der höchsten Allmacht Wunderhand*

Ària (baix): *Ich will von Jesu Wundern singen*

Coral: *Jesus bleibet meine Freude*

SOLISTES SALVAT BECA BACH:

Elionor Martínez, soprano

Lara Morger, contralt

Ferran Mitjans, tenor

Oriol Mallart, baix

BACHCELONA AKADEMIE:

Sopranos: Elionor Martínez (solista), Andrea Martí, Inés Alonso i Rita Morais

Contralts: Lara Morger (solista), Amalia Cuenca, Maria Morellà i Helena Tajadura

Tenors: Ferran Mitjans (solista), Roberto Redondo, Josep Rovira i Marc Martínez

Baixos: Oriol Mallart (solista), Lluís Arratia, Joan Climent i Lucas López

Lluís Vilamajó, preparació

Rochsane Taghikhani, coach de dicció

Violins: Sara Balasch, Paula Sanz, Irene Martínez, Laura Estévez i Marta Guillén

Viola: Nina Sunyer

Violoncel: Feliu Llobet

BACHCELONA CONSORT:

Trompeta: **Jonathan Pia**

Oboès: **Katy Elkin i Daniel Ramírez**

Violins: **Catherine Manson i Alba Roca**

Viola: **Núria Pujolràs**

Violoncel: **Guillermo Turina**

Fagot: **Carles Vallès**

Violone: **Oriol Casadevall**

Orgue: **Daniel Tarrida**

TON KOOPMAN, ORGUE I DIRECCIÓ

CANTANTS CORAL *JESUS BLEIBET MEINE FREUDE, BWV 147:*

SOPRANOS: Marion Assmann, Eulàlia Bassedas, Imma Espunyes, Marta Izquierdo, Hermínia Mostaza, Maria Solé Prats, Esther Cuatrecasas, Conxita Mestanza, Cristina Elgström, Lori Celinda Webber, Dinna De Rosa, Carme Guardia Benito, María Teresa Font, Mercè Costa Nicolau, Maria José Marco Puy, Maria Dolores Muñiz, Paula Colombero, Núria Terradas Boscà, Maria Hilària Labrador, Mercè Marco, Merce Aranda, Maria Dolors Fajula, Katrin Eckart **CONTRALTS: Roser Cabacés, Delfina Cardona, Reyes Milá, Anna Marín, Mercè Sariol, Carmina Solà Morales, Mercè Balasch, Araceli Viñes, Gisela Ruiseco, Heike M. Martínez, Montse Miró, Cecilia Pití, Anna Maria Vila Doñate, Margarita Pérez, Magda Bordas Gelabert, Mercè Miró Mayor, Pilar Garcia de Marina, M.Rosa Garcia, Carme Serradell, Agnès Pumarola, Pilar Pla, Montse Briera, Manoli Castro, Mariola Bachmann, Astrid Möller, Rosa Isern, Ana Ardanaz** **TENORS: Manel de Riba, Andreu Enfedaque, Josep Mitjans, Christian Bonnet, Pedro Torres Fernandez, Xavier Peris i Romero, Marçal Vilà Pla, Enric Sancho Berga, Jose Luis Rodriguez, Xavier Monsó, Jaume Aguilar** **BAIXOS: Oriol Clos, Rafael Ferrer Coch, Joan Martin Gurgui, Ramón Sabaté, Ramin Hajianfar, Ulrich Franken, Ignacio Font, Lluís Casso Samsó, Jaume Weichsel, Miguel Castañer, Sigfrid Quer Riera, Jose Maria Conesa, Xavier Vallory Subirà, Eugeni Castells, Josep Fontdevila, Ignasi Nubiola, Javier Nubiola Briera, Oriol Solina Feliu, Joan Arqué**

COMENTARI

per Martí Sancliment Solé

Per a la glòria de Déu, dues cantates en diàleg

La vida de Johann Sebastian Bach és un pelegrinatge a la recerca de l'essencial, servir a Déu a través de la música. Aquesta idea explica per què al maig de 1723 Bach es traslladà a la ciutat de Leipzig, on cobriria la plaça de *kantor* a l'església de Sant Tomàs. A partir d'ara, la seva vida s'entregaria completament a la composició musical al servei de l'església, la seva música per a la glòria de Déu. D'aquí en naixerien els seus extraordinaris cicles de cantates.

Les dues cantates que escoltarem avui són les úniques destinades a celebrar la Visitació de Maria, festivitat que commemora la joia de Maria per l'encarnació de Jesús, segons l'evangeli de Lluc (1, 46-55).

La cantata *Herz und Mund und Tat und Leben* (El cor i la boca, els actes i la vida) en Do, BWV 147 parteix d'aquest tema i d'un llibret de Salomon Franck, a més d'altres textos anònims i d'algunes modificacions fetes pel mateix Bach. Aquesta va ser una de les primeres cantates que Bach va poder estrenar a Leipzig, interpretada per primera vegada només quatre mesos després de la seva arribada a la ciutat. Potser aquesta urgència explica el fet que Bach utilitzés per a aquesta cantata el material d'una primera versió de 1716 amb el mateix títol que havia compost originàriament a Weimar. L'estructura definitiva de la cantata preveu una divisió en dues parts, de les quals la primera s'executava abans del sermó i la segona després. Totes dues conclouen amb un coral diferent però amb el mateix tema musical. D'acord amb el seu caràcter festiu, la cantata s'inicia amb un moviment enèrgic i brillant presentat per la trompeta i l'orquestra que, a continuació, deixa pas al cor, que el transforma en una vertiginosa fuga que reprèn el tema inicial. Les àries de la primera part són interpretades per les veus femenines en diàleg amb instruments solistes, d'entre els quals destaca l'oboè d'amor, un dels preferits del compositor. A la segona part, en canvi, són les veus masculines qui ens condueixen al cèlebre coral final *Jesus bleibet meine Freude* d'estructura tan senzilla com perfecta, monumental i íntima.

L'any 1724, i per a la mateixa festivitat, Bach presentaria *Meine Seel erhebt den Herren*, (La meua ànima glorifica el Senyor) en sol m, BWV 10. Aquesta cantata, que expressa amb ambigüitat el contrast entre l'alegria i l'elogi d'una banda i la humilitat, de l'altra, no s'inspira en un himne protestant sinó que recull textos anònims i versicles de la Bíblia. Presentada també per una àgil simfonia instrumental a la qual s'afegeix el cor que mostra un ampli desenvolupament polifònic, aquesta cantata s'estructura en una sola part amb set moviments. Tres àries en què participen les quatre veus solistes, dos recitatius per a tenor i un coral final que, a més del cor inicial, serveixen a Bach per lloar el Senyor i compartir-nos la seva pròpia experiència i relació directa, íntima i genuïna amb el creador.

OCINADORS

**FUNDACIÓ
BACHCELONA**